

Wotemrěcu rěče zadžěwać

W Budyskim Serbskim instituće skutkuje tuchwilu Jewgenija Wolkawa. Wědomostnica, pochodzaca z běloruskeje stolicy Minska, slědzi za leksikaliskimi zwiskami mjez běloruskej a serbskej rěču, wosebje za tajkimi, kotraž so w přirunanju z druhimi słowjanskimi rěčemi njenamakaja.

„Tež hdyž to runjewon wjele njeje, štož sym na materialu wuslědziła, móžu sej předstajić, zo nastanje z tuteje temy moja disertacija“, wona rjekny. Zdobom prócuje so wo to, dóńc k nowym informacijam wo kulturnych zwiskach mjez Łužicu a jeje domiznu.

W cyłku měješe Jewgenija Wolkawa za swoje slědženje w Budyšinje poldra měsaca chwile. Wona potwjerdža hódnotu tuteje wuměny wědomostnikow mjez institucijemi, kotraž so ze slawistiku zaběraja. Zdobom skedźbnja na wažnosć dalšeho džěła na slawistiskej bibliografiji. „Hdyž budu zaso w Minsku, chcu svojim přečelam a swójbnym wo tym powědać, kotru prócu Serbjna nałožuja swoju maćeršćinu zachować.“

Jewgenija Wolkawa

Džensa 45lětna je wučerstwo studowała a wučowała. Tehdy bě stat zmóžnił, zo džěci w šuli nimo rušćiny tež bělorusce wuknu. To pak džensa hižo samozrozumliwe njeje. „Naša maćeršćina so ze zjawneho žiwjenja, wosebje w městach, dale a bóle pozhubja. Na wsach ju ludžo hišće nałožuja, přede wšěm pak starša generacija.“ To bě Jewgeniju Wolkawu pohnuło hišće jónu

studować, a to slawistiku na filologiskej fakulće w Minsku. Při džěle ze słownikami poča so tež za serbsčinu zajimować a so z njej intensiwnje zaběrać. A wona zwěsći, zo stej jeje maćeršćina a serbsčina wot wotemrěča wohroženej. Hdyž pak na Čornobohu steji, hdžež je sej tudy swój najlubši blečk namakała, nochce tomu wěrić.

Tekst a foto: **MiR**

pomrócene